In dit nummer:

PROJECTEN

Altos de Oriente	4
Mojika in Cali	10
Nueva Florida	11
San Nicolas	14

Projectreis: **COMUNA 13**	**6**
WereldKinderen onderzoek	12

Stichting Hogar helpt!

HOGAR nieuws

2020
nummer 01
Jaargang 25

HOGAR-Nieuws is een zelfstandige uitgave voor Stichting-Hogar

VOORWOORD

Corona, corona. Dat is wat nu het leven in de greep houdt.
Gelukkig kan de redactie van Hogar-Nieuws goed thuiswerken en ligt er weer een nieuw zomernummer bij u op de mat!

In Colombia raast het virus in het rond met de belangrijkste epicentra in Cartagena, Bogota en Medellin.

Thuiswerken is geen optie voor de miljoenen Colombianen met informele jobs als straatverkoper of huishoud-hulp. Door een lockdown vallen zij zonder inkomen en komt er geen brood meer op tafel. De coronamaatregelen zullen de grote sociale ongelijkheid en tegenstellingen nog meer verscherpen.

Om maar niet te spreken over de miljoenen vluchtelingen uit Venezuela die van nog meer armoede maar weer terug keren.

Een humanitaire, sociale en economische ramp zonder weerga.

In ieder geval tot en met 31 augustus mogen er geen internationale passagiersvluchten meer landen in Colombia. De grenzen met alle buurlanden zijn gesloten. Cruises mogen niet meer aanmeren. Het is derhalve onmogelijk om momenteel naar Colombia te reizen.

Ondanks alles wensen we iedereen veel leeslezier en prettige vakantiedagen!

De redactie van HogarNieuws

Overzicht van gevallen in Colombia begin juli 2020

Bevestigd
97.846
+2.803

Hersteld
42.073

Sterfgevallen
3.334
+111

Sloppenwijken in Bogota

Lege straten in Cartagena

Abonnee worden?
Mail ons dan op
leden@hogarnieuws.nl
U bent van harte welkom!

HOGAR-Nieuws staat boordevol foto's en updates van alle projecten waar Stichting HOGAR al jarenlang haar steun aan geeft. Projecten die ook echt van de grond zijn gekomen door de tomeloze inzet van de vrijwilligers. Mooie en bijzondere projecten waar ook nog groei in zit. Hierdoor heeft Stichting HOGAR een goede naam opgebouwd binnen de verschillende gemeenschappen waarin de projecten zich bevinden. Maar ook de lokale overheden weten Stichting HOGAR inmiddels te vinden en te waarderen als volwaardige partner en adviseur op het gebied van project-hulp. Dankzij de donaties en de goede besteding daarvan krijgen immers duizenden kinderen een kans op een betere toekomst!

Abonnement
U kunt abonnee worden van HOGAR-Nieuws voor maar €15,- per jaar. U wordt 2 keer per jaar middels het magazine op de hoogte gehouden van de voortgang van alle bestaande projecten en de financiële kant ervan. Niet alleen in beeld, maar ook in geschrift wordt gedetailleerd weergegeven hoe alles ervoor staat en wat er precies dat jaar gedoneerd is.

Een kind, een maaltijd!
Maak € 17,50 over op
NL14 INGB 0009 5617 37
t.n.v. Hogarnieuws, Apeldoorn

EEN MAAND LANG ETEN OP SCHOOL

Een kind, een tas!
Maak € 17,50 over op
NL14 INGB 0009 5617 37
t.n.v. Hogarnieuws, Apeldoorn
o.v.v. 'schooltas'

Voorwoord
Van de voorzitter

Een vreemd jaar, 2020. Terwijl ik nog in Colombia was begon het Coronavirus al de kop op te steken. Ik was 1 maart weer thuis en ruim een week later kreeg ik van Fausto bericht dat Colombia ook getroffen was en dat de te nemen maatregelen al klaarlagen.

Net op tijd terug dus. Onze projectreis dit jaar was heel constructief te noemen.

Hiermee doel ik op 3 van onze scholen die nodig aan onderhoud toe waren en waarbij wij hulp hebben kunnen bieden.

Peter Shaw, mijn zwager, reisde mee dit jaar en heeft ons meerdere malen met zijn kennis als architect kunnen helpen.

In deze uitgave een aantal van de verslagen en tevens weer een onderdeel van het WK onderzoek. Dit keer over de adoptie met Colombia.

HANS KERSTEN.

School Altos de Oriente

"Mijn hemel nog aan toe, wat heeft HOGAR ertoe bewogen om op deze hoogte en bijna compleet van de wereld afgesloten een school te gaan bouwen"!

Aldus mijn zwager, Peter Shaw, die mij dit jaar op deze reis vergezelde. Maar eenmaal boven gekomen begreep hij steeds meer waarom HOGAR juist hier, op 2750 meter hoogte, dit project had gekozen. De kinderen die hier naar deze HOGAR school gaan wonen in krotten verspreid over de omgeving. Het zijn er naar schatting 1100.

Vluchtelingen voor het geweld in de provincies Antioquia, Choco, en Santander. Armoede troef! Het project bestaat uit drie school gebouwen met in het midden een sportplaats voor gym of basketbal. Tevens is er een groot voetbal veld met daaromheen grote hoge hekken. Aanvankelijk ging het om 140 kinderen maar dat is in de afgelopen jaren uitgegroeid tot bijna 400!! Het voorziet dus duidelijk in een grote behoefte.

Door de jaren heen zijn er tegen de berg aan en op de berg ongeveer 550 families met naar schatting 1600 kinderen. HOGAR had al geholpen met het creëren van meer klaslokalen door een muur te bouwen in twee klaslokalen om op deze wijze meer klassen te maken. Toch bleek het allemaal nog te klein en is er, naast onze " fase 3 " een extra gebouwtje neetgezet met twee ruime klaslokalen! Het project bestaat nu dus uit vier schoolgebouwen! Ook het oude houten schooltje is vervangen door een mooi stenen buurtcentrum , beiden zijn gesponsord door het rode kruis! Je moet er wel wat voor over hebben om naar boven te rijden maar eenmaal boven gekomen zie je jaarlijks het verschil. Het wordt er steeds drukker. En dat allemaal omdat HOGAR er in 2007 een van de mooiste projecten is begonnen!

HANS KERSTEN

FILIAAL HOGAR IN COLOMBIA

In Nederland staat Stichting HOGAR officieel genoteerd bij de Kamer van Koophandel. De laatste 10 jaren is dit gewijzigd in Stichting HOGAR Projecthulp. Voor ons heel normaal maar voor Colombiaanse begrippen tot voor kort niet echt nodig.

Wel was het van belang dat ik elk jaar even een bezoek bracht aan de bank. Hierbij werd uitleg en verantwoording afgelegd over de geldstroom van Nederland naar Colombia. De bank stelde dat het belangrijk was omdat ook zij ook gecontroleerd werden door de overheid. Dit laatste was overigens nog nooit gebeurd tot 5 jaar geleden!

Fausto vroeg ons om documenten waarin kon worden aangetoond wie nu eigenlijk die Stichting HOGAR is die regelmatig gelden overmaakt naar een rekening welke op zijn naam staat. Controle van de Staat!! Wat heeft Fausto moeten doen om geld te krijgen uit Nederland? En waar blijft dit geld? Hoe komt HOGAR aan dit geld en wat is hun belang in Colombia? Witwaspraktijken? Allemaal vragen waarvan de antwoorden uiteengezet dienden te worden ter bescherming van HOGAR en vooral Fausto!

Een klus, voor ons als bestuur, was duidelijk aan de orde. Dat wij niets te verbergen hebben staat allemaal op papier. Statuten, inschrijving bij de K van K en verklaringen waar de gelden vandaan komen werden door een beëdigde vertaler in het Spaans gezet, naar de notaris en dan naar de rechtbank. Kosten....tig.... euro's. Maar ja, je moet wel en de belangrijkheid is volop aanwezig.

Alles is in Colombia volledig geaccepteerd en geregistreerd. Na al die jaren bestaan we nu dus officieel als stichting in Colombia. En dat allemaal ter ere van de controle van uw en ons geld! Uiteraard zijn wij en met ons Fausto, blij met het bestaansrecht dat dubbel en dwars verworven is. HOGAR heeft immers gezorgd voor investeringen in Colombia welke in al die jaren is opgelopen tot ruim 1,3 miljoen Euro's netto.

En wij zijn blij dat de herkomst hiervan alleszins is gerechtvaardigd!

HANS KERSTEN

"Hoe komt HOGAR aan dit geld en wat is hun belang in Colombia? Witwaspraktijken?"

STICHTING HOGAR
PROJECTHULP COLOMBIA
FUNDACION HOGAR - PROYECTOS DE AYUDA

COMUNA 13 IN MEDELLIN

Federico Ocampo Maya is een neef van Fausto Maya, onze projectman in Colombia. Federico heeft in Medellin een jeugdherberg. Yolo genaamd. Hij verzorgd voor de liefhebber diverse excursies/tours door Medellin. Een daarvan is een bezoek aan Comuna trece (13), de beruchtste wijk van Medellin. Had je in 2010 gezegd dat je naar Comuna 13 ging, dan had iedereen je voor gek verklaard!

Het was toen nog de meest gevaarlijk wijk van Medellin. De wijk is de laatste jaren omgetoverd in een waar toeristen oord. Roltrappen ontsluiten de wijk en graffiti brengt een heel nieuw leven met veel kleur. Er is in een groot deel van de wijk een museum aan graffiti werken. Op diverse gevels zijn de meest prachtige kleurrijke kunstwerken te bewonderen. Comuna 13 is nu de bekendste wijk om als toerist te bewonderen. Natuurlijk mocht ook ik niet achterblijven om de wijk te bezoeken. Ik kreeg van Federico een privé tour door de wijk. Daarbij werd heel veel uitleg gegeven over de historie van de wijk. Mocht je Medellin gaan bezoeken dan is deze trip zeerzeker een aanrader.

In al de jaren dat ik voorzitter ben van Stichting HOGAR ben ik elk jaar naar Colombia gereisd. Het voordeel daarvan is dat je ook de grote vooruitgang kunt zien welke Colombia heeft doorgemaakt. Het is amper 10 jaren geleden dat er een grote ommekeer heeft plaats gevonden in de drugs wereld. Daarvoor ging Colombia enorm gebukt onder de druk van het terrorisme van drugskartels, bendes en querilla's van Pablo Escobar, de Farc en ELN. De meest grote ellende begon toen Pablo Escobar, als leider van het drugs-kartel van Medellin, de oorlog verklaarde aan zijn concurrent van het Cali kartel. De Cali-man presteerde het om een bom af te laten gaan vlak voor het grote huis van Pablo in Medellin. Pablo's dochter was zijn grote trots dus deze bom was voor hem de aanleiding tot die oorlog. Beide kartels hadden grote belangen in elkaars stad. Pablo sloeg terug met het bombarderen van gebouwen in Medellin van zijn opponent uit Cali. Op zijn beurt deed hij hetzelfde in Medellin. Hierdoor was men zijn leven niet meer zeker in het centrum van de stad. Ik kan mij nog als de dag van gisteren herinneren dat er, om de hoek van waar ik liep, een enorme aanslag plaats vond. Hierbij sloeg een complete voorgevel van een kantoorpand uit zijn voegen waarbij meerdere doden vielen, Auto's en bussen omver geblazen werden en talloze mensen gewond waren door rondvliegend glas. Ik was op weg naar een klein ziekenhuis voor een afspraak voor projecthulp van HOGAR. De gangen lagen vol met gewonden en de mensen die geen privé verzekering hadden werden afgevoerd naar het "armen-ziekenhuis" een paar straten verderop. Dit gebeurde met vrachtwagens! Beelden en ervaringen die ik nooit meer zal vergeten. De enige klacht die ikzelf had was een paar suizende oren van de gigantische knal! Over die tijd kan ik nog wel meer vertellen! De drugshandel speelde zich voornamelijk af in de buitenwijken van de stad. Daarbij vielen bijna dagelijks doden door onderlinge schietpartijen. Een van de belangrijkste en tevens gevaarlijkste wijken voor Pablo Escobar was de wijk San Javier. Ook wel Comuna 13 (trece) genoemd. Dit is een overbevolkte en straatarme wijk hoog op de heuvels rond de Aburra-vallei. De wijk heeft een sterke, strategische ligging vlakbij de San Juan snelweg. Ideaal om drugs, geld en wapens snel de stad in en uit te smokkelen. Een ander sterk punt is dat Comuna 13 vrijwel ontoegankelijk was voor politie en het leger. Je moet de wijk al heel goed kennen wil je snel en ongezien de wijk in en uit lopen. Pablo had de wijk, dus ook de snelweg! Het echte geweld begon, vreemd genoeg, pas na de dood van Pablo Escobar in 1993! Zonder de grote leider gingen linkse querilla's , rechtse paramilitairen en

de lokale straatbendes de strijd met elkaar aan. Zij allen wilden de controle over de handel in wapens en cocaine veilig stellen. In de ontstane bloedige oorlog, welke tussen 1997 en 2002 het heftigste was verdriedubbelden zich het moordcijfer in Medellin. Elke bende had zijn onzichtbare grens. Als je niet goed de weg wist door de gevormde zones in de wijk dan kon het voor de burger zijn vrijheid of zijn dood betekenen. In 2002 startte de overheid "operatie Orion". Samen met de paramilitairen ging de overheid de hele

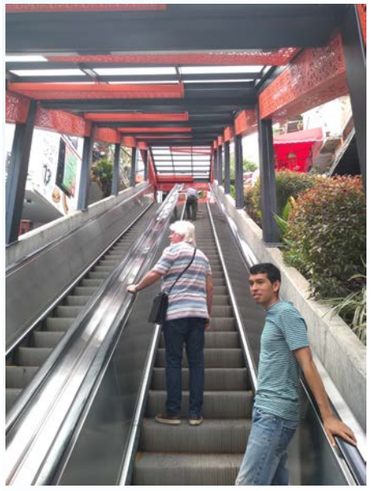

Comuna 13 door om deze te zuiveren van de FARC en ELN leden. Gedurende vier dagen werd Comuna 13 vanuit de lucht beschoten door het leger. Honderden burgers heeft men nooit meer teruggezien, vermoedelijk zijn ze in een massagraf geëindigd! Als beloning voor hun steun aan de overheid kregen de paramilitairen vrij spel in Comuna 13. Even w2as het rustig maar toen hun leider Don Berna in 2008 werd uitgeleverd aan de V.S. sloegen de wijkbendes hun slag. Het moordcijfer steeg in 2009 met 200 %. Uiteindelijk werd in 2013 een wapenstilstand gesloten tussen de grootste particuliere bendes.

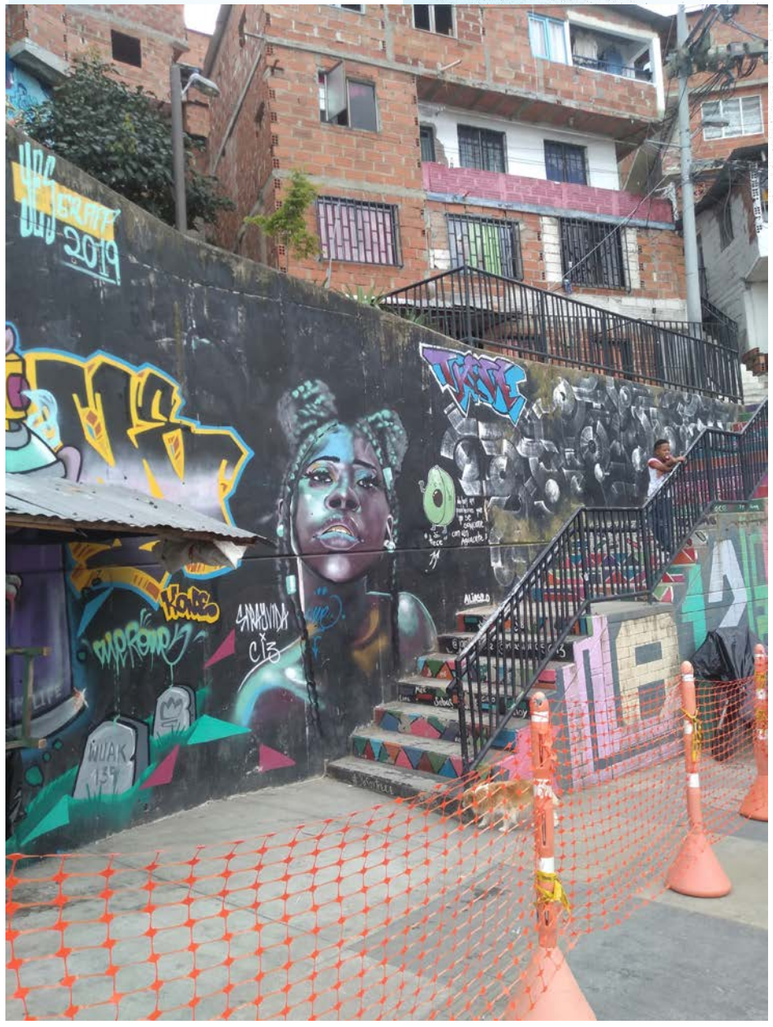

Hier eindigde de bloederige geschiedenis van Comuna 13. Sindsdien heeft de plaatselijke overheid, het stadsbestuur, er alles aan gedaan om Comuna 13 te transformeren tot een rustige en veilige wijk. Zo heeft Medellin metrolijnen gemaakt tussen de wijken en heeft de gemeente geïnvesteerd in een serie elektrische roltrappen welke de wijken met elkaar verbinden en de toegankelijkheid vergroten. Nogmaals, een bezoek aan de wijk hoort gewoon bij je bezoek aan Medellin.

HANS KERSTEN

GEBOREN: HOLANDA, DOCHTER VAN MOMA PECAS!

Met haar witte lijf en grote flaporen stond ze al snel ons wankelend aan te staren!

Nee, dit is niet de aankondiging van de geboorte van een nieuw kind of kleinkind van een van de HOGAR bestuurders ..... maar van een kalf!! Dat ik op mijn reizen naar Colombia al het een en ander heb meegemaakt zal u ongetwijfeld niet zijn ontgaan! Toch is er op 15 februari, de dag dat ik in Colombia aankwam dit jaar, weer een rijke ervaring bijgekomen. Zoals altijd stond ook nu Fausto mij weer op te wachten op de luchthaven van Medellin en reden we de benodigde 20 minuten naar zijn woonverblijf in Rio Negro. Op het moment dat wij door de poort van de finca het terrein op reden werd, om 20.00 uur en op 20 meter afstand in het grasland, een kalf geboren! Heel bijzonder. Met haar witte lijf en hier en daar een zwarte vlek en grote flaporen stond ze al snel ons wankelend aan te staren! Haar moeder werd bij het schoonlikken van haar nieuwste aanwinst al snel geholpen door een flinke regenbui. Het arme dier werd hiermee op een niet te verstane wijze voor het eerst geconfronteerd met moeder natuur waarin zij haar verdere leven zal moet slijten. Deze "natuurlijke" doop werd meteen aangepakt door Angela en Fausto om het dier een naam te geven. "Wij noemen haar Holanda en Hans is de peetvader". Ik had nota bene nog niet eens mijn koffer uitgepakt! In de dagen erna waren wij getuige van het snel groeiende dier en werd ik regelmatig ter verantwoording geroepen om vooral niet te vergeten het dier te aaien! Eigenlijk zou ik heel trots moeten zijn om op mijn ouwe dag nog weer eens tot peetvader te worden benoemd, maar van een kalf ???? Ik ben er ook nog niet helemaal uit of ik dit nou als een compliment moet zien!!

HANS KERSTEN.

Kinderdagverblijf Mojika in Cali

Sinds 2001 staat er, aan de rand van deze gigantische krottenwijk een gebouw van 2 verdiepingen hoog. Beneden 4 en boven 4 klaslokalen bestemd voor middelbaar onderwijs. Meer dan 900 leerlingen kregen hier dagelijks onderwijs tot 2013.

Alle leerlingen werden toen overgeplaatst naar een groot, nabij gelegen, scholencomplex op 500 meter afstand. Vanaf 2015 is het omgetoverd tot een dagopvang van 240 kleine kinderen in de leeftijd tot 3 jaar. Op de bovenverdieping was het veel te heet voor de kleintjes, door een hitte van rond de 38 graden lagen de kinderen gewoon te zweten. HOGAR ging in op de wens om verlaagde plafonds aan te brengen, dit bleek ruim 10 graden te schelen. Ook dit jaar, 2020, is HOGAR weer, samen met pater Julio, een kijkje wezen nemen aan de steeds drukker wordende, kinderdagopvang.

Die dag waren er geen kinderen maar de volledige I.C.B.F. leiding was wel aanwezig om te vergaderen! Deze reis was ik ook vergezeld van mijn zwager, Peter Shaw. Hij heeft zijn leven lang een eigen architectenbureau gehad en daarnaast 37 jaar lang onderwijs in de bouwkunde gegeven aan een college in Hastings in Engeland. We werden met open armen ontvangen en al snel bleek waarom. Wij zijn immers de mensen van die stichting die voor een veel beter werkklimaat hebben gezorgd en er stond nog meer op het verlanglijstje. Het verlaagde plafond is ook dienst gaan doen als opbergruimte en wij hadden vorig jaar al te kennen gegeven dat het plafond niet berekend is voor dit soort zaken. In het midden van het pand bevinden zich de twee grote brede trappen. De ruimte daarboven zou heel geschikt kunnen zijn als opbergruimte maar dan moet daar natuurlijk wel een plafond in worden gebouwd. Een prima idee waar wij, HOGAR, het helemaal mee eens zijn.

Toen Peter, mijn zwager, hun ideeën beluisterde was hij het totaal oneens met de manier waarop zij de opbergruimte wilden verwezenlijken. Hij zonderde zich af en sloeg aan het tekenen. Tien minuten later kwam hij terug met een gedetailleerde werktekening! "Kijk heren, niet alleen moet de hele constructie 20 cm. hoger maar de dragers moeten van metaal zijn en niet hout. En op de opbergvloer te komen moet hier een extra trap gemaakt worden." Vervolgens werd een rolmaat ter hand genomen en volgde er een discussie waar ik totaal geen "kaas van gegeten" had. Het enige waar ze mij nog voor nodig hadden was een akkoord voor de financiele kant van zaken. Na overleg met Fausto hierover stemden wij toe. Gejuich volgde.

Kijk, dat is nou het leuke van mijn werk, u, als donateur, heeft voor de centen gezorgd en ik mag de dankbare omhelzingen in ontvangst nemen. Iets waar ik totaal geen moeite mee heb! Ik heb al vaker gezegd dat ik de mooiste en meest dankbare klus van HOGAR heb. Vreemd eigenlijk dat er nog steeds geen opvolger zich heeft gemeld die deze reizen van mij wil en kan overnemen!

HANS KERSTEN

School Nueva Florida

Midden in de krottenwijk "Nueva Florida" in Cali staat de HOGAR-school. De wijk had dringend behoefte aan een normale school. Er was ruimte voor 160 kinderen, 's morgens 80 en 's middags 80! Afgebakend tussen onderkomens, van hout, karton en golfplaten. In februari 2006 opent HOGAR definitief de deuren van de nieuwe school.

Een prachtig, uit twee verdiepingen bestaande, stenen gebouw, zes grote klaslokalen en een grote aula, twee toiletgroepen, een kantoorruimte, ruime entreehal en een grote eetruimte met keuken. 356 Kinderen telden we in februari 2020. Eigenlijk te veel maar de behoefte is groot. Gedurende al de jaren dat er les gegeven werd kwamen er steeds meer kinderen en ontstond de behoefte om uit te breiden.

Nu, veertien jaren verder, gaat het onderhoud van het gebouw ons parten spelen. Het dak laat het afweten. Door de regen en ook droge weeromstandigheden is het dak op diverse plaatsen gaan rotten! Zo erg zelfs dat er gaten zijn opgetreden. Met hier en daar een emmertje wordt het water opgevangen, maar in de nacht stromen deze over omdat er niemand is om ze te legen. Gevolg....natte voeren! Helaas moet ook het computerlokaal het ontgelden. Ik sta tot bijna mijn enkels in het water en de computers zijn allemaal naar een kant van het lokaal gezet. Les kan hierdoor niet worden gegeven. U begrijpt het natuurlijk allang, HOGAR moet hier ingrijpen en het dak op diverse plaatsen repareren! Zelf hebben zij immers hiervoor geen geld en het is natuurlijk wel onze school. De donatie van educatieve materialen wordt hierdoor wel even op de achtergrond geplaatst! Maar ja, nood breekt wetten en het is tenslotte in het belang van alle schoolgaande kinderen.

Mede dankzij allen die HOGAR een warm hart toedragen en niet te vergeten onze Fausto in Colombia kunnen wij nog elk jaar dit project blijven ondersteunen.
Wat in 2019 al was opgevallen was dat rondom de school in inmiddels ook al wat verder in de wijk een aantal "huisjes" waren weggehaald. Men is in Cali druk doende om zoveel mogelijk de mensen een acceptabel onderdak te verschaffen. Zij krijgen dan een klein appartementje toegewezen en hoeven hiervoor geen huur te betalen. De inschatting is dat binnen 5 jaren de hele krottenwijk weg zal zijn en dat er een groot grasveld zal zijn met daar middenin onze school.

Of de school dan nog bestaansrecht heeft is niet te zeggen. Wanneer iedereen verhuisd is zijn daarmee ook de kinderen weg! Maar zo ver zijn we nog niet. Wij gaan door zolang u ons blijft helpen OK?

HANS KERSTEN

Colombia en adoptie

Wereldkinderen is in 2017 begonnen met het project Historie en Roots om beschikbare informatie te verzamelen over interlandelijke adopties.

In samenwerking met de universiteit van Leiden. (De navolgende tekst is ontleend aan dit onderzoek).

Begin van adopties uit Colombia

In 1973 kwamen de eerste adoptiekinderen via Wereldkinderen uit Colombia. Het contact met Colombia was ontstaan via een toenmalig bestuurslid, Koosje Kaspers, die een aantal jaren daarvoor zelf een kind uit Colombia had geadopteerd en woonachtig was in Colombia Koosje Kaspers was in contact gekomen met Willy Koudstaal, die vrijwilligerswerk deed in het kindertehuis FANA. In 1974 ging de voorzitter van Wereldkinderen, Hans Temmink, voor het eerst naar Bogotá om te kijken hoe de kinderen in het kindertehuis FANA werden verzorgd en om de mogelijkheden voor adoptie te bespreken. Het adoptiecontact zou vervolgens lopen via Willy Koudstaal. Zij was immers bekend met de Colombiaanse cultuur en had veel contacten. In 1977 werd Willy Koudstaal opgevolgd door Edith Nieman, die een aantal jaren daarvoor al naar Colombia was geëmigreerd.

Betrokken organisaties

De bemiddeling voor de adopties vanuit Colombia werd gedaan door twee Nederlandse organisaties: Stichting Hogar en Wereldkinderen. Tussen deze organisaties werd in Colombia niet veel samengewerkt. Beide organisaties werkten in Colombia samen met het Instituto Colombiano de Bienestar Familiar (ICBF), de kinderbescherming. De Colombiaanse kinderbeschermings-en adoptiewetgeving bestond al voor de start van interlandelijke adoptie, waardoor het voor zelfdoeners moeilijk was vanuit Colombia een kind te adopteren. In de beginjaren, toen er vanuit Nederland nog minder was geregeld, kwam het wel eens voor dat zelfdoeners vanuit Colombia adopteerden.

Vanuit Wereldkinderen in Nederland werd het contact met Colombia mede onderhouden door de voorzitter van het bestuur, Hans Temmink. Daarnaast liep het contact met Colombia via Jennifer Luitz.

Wereldkinderen

In eerste instantie liep het contact met Colombia via Willy Koudstaal. Zij heeft het contact in 1977 overgedragen aan Edith Nieman. Edith Nieman is lange tijd tussenpersoon geweest van Wereldkinderen. Wereldkinderen heette toen nog het Bureau Interlandelijke Adoptie (BIA). Edith Nieman was onder andere betrokken bij de oprichting van het kindertehuis CRAN. Zij bezocht projecten, motiveerde ouders om zich in te zetten voor straatkinderen en bood hulp bij het zoeken naar biologische ouders. Edith Nieman was een betrokken vrouw.

Edith Nieman begeleidde adoptieouders in Colombia en onderhield namens Wereldkinderen het contact met het ICBF en de directrices van de kindertehuizen. In 2004 stopte de samenwerking met Edith Nieman. Een groot aantal Nederlandse medewerkers heeft zich in de afgelopen jaren bij Wereldkinderen ingezet voor adopties uit Colombia. Twee van hen zijn geïnterviewd voor dit rapport:

Hogar

Stichting Hogar werd in 1978 opgericht door o.a. Hans Kersten. Voor deze datum was deze organisatie een club van zelfdoeners die werkten onder de naam Stichting Hogar in oprichting. Bij de Stichting Hogar in oprichting moesten ouders zelf een dossier vergaren, waarna zij uit tientallen foto's van kinderen een kind konden uitzoeken. Dit contact liep via nonnen. Hans Kersten was zo geschrokken van deze werkwijze dat hij de leiding wilde nemen om deze praktijk te veranderen. Hogar was een vrijwilligersorganisatie.

Zij wilden persoonlijker werken dan BIA. Hogar was dag en nacht bereikbaar. Hogar werkte uitsluitend samen met mensen die al geadopteerd hadden en die in Colombia waren geweest en begrepen waar het over ging. Ouders betaalden rechtstreeks voor de kosten om een kind te adopteren. Hogar werkte samen met Angela Restrepo, een advocate. Zij verzorgde de papieren en was de link tussen Nederland en het ICBF. Hogar had uitsluitend contact met het ICBF en niet met particuliere kindertehuizen.

De hoeveelheid kinderen was voor Hogar niet belangrijk. Het werd voor Hogar juist alleen maar drukker als ze meer bemiddelingen zouden doen en daar hadden ze, als vrijwilligers, niet altijd tijd voor. Sinds 2008 heeft Hogar geen nieuwe ouders meer aangenomen. Dat de wachtlijst te lang werd, was een van de redenen. Vanaf 2008 heeft het nog ongeveer twee jaar geduurd om alle dossiers af te ronden die in Colombia waren. Op twee dossiers na zijn deze ouders allemaal nog gematcht.

Deze twee dossiers werden overgedragen aan Wereldkinderen.

Colombia

Het Instituto Colombiano Bienestar Familiar, ICBF, is een overheidsinstantie, vergelijkbaar met de Nederlandse Raad voor de Kinderbescherming. Het kinderbeschermingssysteem

in Colombia werd geregeld door het ICBF. Het ICBF had een hoofdkantoor in Bogotá en had daarnaast kantoren verspreid over het land. Er waren 26 regionale bureaus. Kinderen die terecht waren gekomen in het kinderbeschermingssysteem, kwamen via het ICBF in tehuizen van het ICBF of de kinderen werden ondergebracht in pleeggezinnen. Pleeggezinnen ontvingen geld voor het opnemen van een kind en werden gecontroleerd door het ICBF. Deze pleeggezinnen waren vaak van de gemiddelde sociaal economische

klasse. Als een moeder afstand wilde doen bij het ICBF, werden gesprekken gevoerd met de moeder om te kijken of er andere opties waren voor het kind. Ook werd gekeken of het kind

kon worden opgevangen door familie. Als het kind door een ouder werd afgestaan, werden de gegevens van de ouder(s) genoteerd. Het was mogelijk dat de gegevens niet correct

waren. Als de moeder van een kind onbekend was, werd eerst naar de moeder gezocht. Als die niet gevonden werd, kwam het kind onder het gezag van het ICBF. De kindrapportages van het ICBF waren vaak uitgebreid. In deze rapportages werd omschreven hoe het kind bij de kinderbescherming terecht was gekomen en wat het kind vanaf dat moment had meegemaakt. De kinderen die via het ICBF naar Nederland kwamen voor adoptie waren vaak wat ouder dan de kinderen uit de particuliere tehuizen. De meeste kinderen waren tussen de één en drie jaar oud. Via het ICBF kwamen daarnaast soms meerdere kinderen tegelijk, altijd broertjes en zusjes. Het ICBF heeft nooit geld verdiend aan adopties.

Onderzoek naar de achtergronden of medisch onderzoek deden ze gratis.

Particuliere kindertehuizen

Naast de tehuizen van het ICBF werkte Wereldkinderen ook samen met particuliere tehuizen die een licentie hadden van het ICBF. Het ICBF controleerde regelmatig of de kinderen

goed verzorgd werden, of de financiën op orde waren en of de tehuizen zich aan de wettelijke voorschriften voor de totstandkoming van een adoptie hielden. Voor adopties uit particuliere tehuizen moest veel geld betaald worden. Dit kwam doordat de particuliere tehuizen vaak hun eigen personeel in dienst hadden en meer voorzieningen hadden voor de kinderen dan bij het ICBF het geval was.

Wereldkinderen werkte samen met zeven tehuizen: FANA, CRAN, Los Pisingos, Ayúdame, La casita de Nicolás, Casa de la Maria y el Niño en Los Chiquitines. De meeste tehuizen werden gerund door vrouwen uit de hogere sociaal economische klassen. Ieder kindertehuis stelde eigen eisen aan de adoptieouders. Veel directrices waren bijvoorbeeld erg gesteld op

hoogopgeleide ouders met een goed inkomen, omdat zij wilden dat de kinderen het in Nederland financieel goed zouden hebben.

Bij een aantal particuliere tehuizen zat ook een moederhuis. In een moederhuis konden (ongewenst) zwangere vrouwen in het geheim bevallen. De kinderen die uit de particuliere

tehuizen naar Nederland kwamen voor adoptie, waren vaak baby's. In de particuliere kindertehuizen werd goed voor de kinderen gezorgd, maar de tehuizen zaten vaak (over)vol. Er was weinig tijd voor de kinderen en er was een minimale hoeveelheid speelgoed.

Rond 1984 vertrokken jaarlijks zo'n 600 kinderen uit tehuizen voor adoptie, van wie ongeveer 100 naar Nederland. De meeste kinderen kwamen uit het tehuis CRAN. Een aantal van de tehuizen had ook een oudergroep of een projecthulpgroep, die bestond uit ouders die eerder uit het tehuis een kind hadden geadopteerd.

HANS KERSTEN (Met dank aan het onderzoek Wereldkinderen).

PROJECT SAN NICOLAS in gebruik

Bij ons bezoek vorig jaar in februari 2019 kwamen wij voor een grote verrassing te staan. De plaatselijke overheid had een week voor onze komst maatregelen tot sluiting getroffen en de leerlingen overgeplaatst naar een grote school welke op ongeveer 300 meter afstand ligt!

Dit gebouw is van de overheid en staat er al een paar jaren. De capaciteit van maar liefst 3000 leerlingen bleek nooit gehaald te zijn en diende te worden aangevuld met de leerlingen van San Nicolas! Buiten onze invloed om, zonder ons te informeren en tegen de wil van de leerlingen en het personeel is deze maatregel genomen. Gedurende de 4 voorgaande jaren werd de school al gebruikt door maarliefst 750 kinderen. En in het weekend door ruim 300 ouders en studenten. Uiteraard was onze grote zorg om er alles aan te doen om het pand weer voor de leerlingen open te stellen. De school San Nicolas is ondergebracht in een stichting, Camino Juntas. De directeur en een paar onderwijzeressen behoren tot het bestuur. Al snel bleek dat het totaal geen zin had om tegen het sluitingsbesluit in te gaan. Het wachten was op nieuwe verkiezingen in de gemeente Bello. Bello staat bekend als de meest corrupte gemeente in de wijde omgeving. Bij ons bezoek dit jaar, 18 februari 2020, bleek er vanaf 1 januari een nieuw gemeentebestuur te zijn aangesteld. Van het oude bestuur zit al geruime tijd een derde deel, inclusief de burgemeester, achter de tralies! Tegenover de school, op een afstand van ongeveer 300 meter, nabij de eerder genoemde grote school met 3000 plaatsen, staat een I.C.B.F. kinderdagopvang welke ruimte biedt aan 350 kinderen tot 4 jaar oud. Dit gebouw staat er nog geen 4½ jaar en werd afgelopen januari getroffen door een grote storm en regenbui. Bij dit gebouw is bij het bouwen ervan dusdanig met materialen gerotzooid dat het de storm niet overleefde waarbij het dak instortte en de rest volledig onbruikbaar is geworden. Het nieuwe gemeentebestuur startte dus al snel met een groot probleem. Gedurende mijn verblijf in Colombia vonden er besprekingen plaats waarin HOGAR een belangrijke rol speelde! Zou ons gebouw, San Nicolas, als kinderdagopvang voor de 350 kinderen mogen dienen? Zo ja, zou ik, als presidente van HOGAR, mijn OK willen geven? Zonder daar al te moeilijk over te doen zij ik uiteraard volmondig "ja". Dat de toekomst van San Nicolas een belangrijke rol kan blijven in de wijk staat buiten kijf want er staan ook nog ruim 1000 kinderen te wachten om naar een basisschool te kunnen gaan! De bovenste verdieping van de school is betegeld. In de maand maart zullen de beide andere vloeren worden voorzien van een dikke laag betonverf zodat het schoonmaken en dweilen voorspoedig kan verlopen! Nog voordat ik naar Nederland reisde werd de verf hiervoor al aangeschaft en proostten wij op de voortgang van San Nicolas.

HANS KERSTEN.

RABO BANK CONTROLE

Elders in dit blad kunt u lezen dat HOGAR ook in Colombia officieel is gevestigd. Dat dit van groot belang is gebleken kwam begin 2020 aan de orde. Dat de banken hun geldstromen moeten controleren is waarschijnlijk intercontinentaal afgesproken.

De controle in Colombia was amper een half jaar afgerond of wij werden begin dit jaar geconfronteerd met een gespecialiseerde medewerker van de Rabo Bank in Nederland. Als eerste werd Karel v/d Berg, onze penningmeester, telefonisch "doorgezaagd" met allerlei vragen over HOGAR. Vervolgens werd ik, als voorzitter en mede oprichter van HOGAR, telefonisch aangesproken door dezelfde RABO-man!

Ook ik werd aan hetzelfde kruisverhoor onderworpen. Beiden, Karel en ik, werden overigens hartelijk bedankt voor onze welwillende medewerking. Wel had de man nog een verrassing voor ons in petto! Het besprokene diende op papier gezet te worden en of we e.e.a. maar wilden verzorgen. Ook had hij nog wat formulieren welke wij moesten invullen! De man bleek haast te hebben want nog geen half uur later hadden we zijn E-mail bericht met de nodige aanhangsels al op de computer staan. Verklaring Uiteindelijk Belanghebbenden van de Organisatie (UBO), afschrift K van K, statuten, motivatie van de stichting, waarom Colombia, en in wiens belang is dit allemaal! Kortom eigenlijk dezelfde vraagstukken als waar Colombia ons al eerder mee had geconfronteerd. De man had goed zijn voorbereidend werk gedaan want hij had hier en daar al informatie ingewonnen en onze Site bekeken. Nog de volgende dag zat ik bij Karel thuis om de formulieren te verzorgen en deze naar de RABO Bank te sturen. Een klus van bijna 3 uren.

De RABO-man was van mening dat we enorm goed werk verrichten en bedankte ons herhaaldelijk voor de enorme snelle en open medewerking. Zo zie je maar weer, Uw en onze gelden worden goed in de gaten gehouden! En terecht want dat er niet altijd goed met de zaken wordt omgegaan blijkt wel uit de uitlating van de RABO-man "Heren, nogmaals bedankt voor uw fijne werk en medewerking, ik kom het wel anders tegen waarbij men boos is en alles behalve toeschietelijk".

We zeggen het niet altijd hardop maar we kunnen allemaal hartstikke trots op Stichting HOGAR zijn.

HANS KERSTEN

STICHTING HOGAR
PROJECTHULP COLOMBIA
FUNDACION HOGAR - PROYECTOS DE AYUDA

PauliPraat

Op het moment dat ik dit schrijf, is de beweging 'black lives matter' volop aan de orde van de dag. Het beeld van een agent die met zijn knie op iemands nek zit gaat ook niet zo snel van je netvlies af. Toch is dit maar één van de afschuwelijke dingen die wereldwijd plaatsvinden, maar het is wel goed dat er weer extra aandacht komt voor gelijke behandeling van alle mensen. Bij elk incident wat de wereldwijde pers haalt is iedereen unaniem van mening dat dit nooit meer mag gebeuren. Maar vervolgens gebeurt het dan toch weer. Ook in 'the land of the free' is er dus nog steeds weinig vrijheid te bekennen voor een grote groep van de bevolking. Om doodziek van te worden.

Toen wij gingen adopteren, waren de reacties ook nogal wisselend. De meest gehoorde opmerking was: 'Je weet toch nooit wat je dan in huis haalt hè?' Maar onder onze grootouders was het begrip ook erg wisselend. We kregen de vraag: 'Hoe zien de kindjes uit Colombia er dan uit?' Maar we kregen ook te horen: 'Het wordt toch niet zo'n zwarte hè?' Dat vond ik heel raar, want ik dacht vooral na over het feit dat ik me er zo op verheugde moeder te worden. Ik dacht helemaal niet na over uiterlijk en huidkleur. Het enige waar ik aan dacht was een kind. Gewoon: een kind.

Ik heb vanaf het begin altijd geprobeerd om onze jongens weerbaar te maken voor opmerkingen die ze in hun leven zouden kunnen horen. Voor meningen die ze zouden kunnen tegenkomen. Toevallig vroeg ik vandaag aan de oudste of hij zich ooit gediscrimineerd heeft gevoeld. Hij zei van niet, maar voegde daar ook aan toe dat onze omgeving hem altijd volledig geaccepteerd heeft. Dat wij er altijd zo normaal over gedaan hebben, over het feit dat hij geadopteerd is. Op school, in de familie, in de buurt: nooit heeft hij zich ergens gediscrimineerd gevoeld. Ook niet toen hij er openlijk voor uitkwam op jongens te vallen en een dansopleiding ging volgen. Daarbij heeft het feit dat wij ons in een zogenaamde nette omgeving bewegen, natuurlijk wel geholpen.

Ik realiseer me echter ook dat het veel vaker anders is. Van andere ouders hoor ik heel andere verhalen. Het verdrietige is dat kinderen vanuit zichzelf helemaal geen onderscheid maken. Die zijn gewoon bevriend met diegene waar ze zich goed bij voelen. Ongeacht huidskleur, geloof of achtergrond. Het zijn de ouders die het verkeerde voorbeeld geven en kinderen hun latere mening vormen. Daarnaast zou het helpen als er op school ook eens iets anders voorgelezen wordt dan verhaaltjes over gezinnen met een papa, mama en zoon die op papa lijkt. Ik kan me als oud-voorleesmoeder in ieder geval niet herinneren dat de school mij ooit van een boekje heeft voorzien met een verhaal over 2 papa's en een dochter die in een ander land geboren is. Om maar eens iets te noemen. Daar valt dus ook nog wel winst te behalen.

Ik heb geen idee waar we met z'n allen op gaan uit komen. Ik ben bang dat er altijd mensen zullen zijn die het nodig vinden om anderen naar beneden te halen. Om mensen te beoordelen op de verkeerde dingen, in plaats van op hun karakter. Wat eigenlijk het enige is wat ertoe doet: iemands karakter. Als je een echte rotzak bent, ben je namelijk gewoon een rotzak. En dan kan het mij persoonlijk niks schelen of je wit, zwart, geel, paars of groen bent. Ik denk altijd dat iemand een ander naar beneden haalt om zichzelf beter te voelen. Eigenlijk dus heel zielig. De gevolgen zijn alleen veel te groot. Groter dan het zielige gedrag van de mensen die het veroorzaken.

Ik hoop dat de kritische generatie van onze kinderen, die nu als één lijkt op te staan tegen ongelijkheid, het tij keert. Zodat de woorden van toen ooit waarheid zullen worden.

I have a dream, that my children will one day live in a nation where they will not be judged by the color of their skin, but by the content of their character.

stichting-hogar.nl

Voor maar € 17,50 schenkt u al een schooltas met alle benodigdheden voor een heel schooljaar aan een kind in Colombia.

Een kind, een tas!

Maak € 17,50 over op

NL14 INGB 0009 5617 37

t.n.v. Hogarnieuws, Apeldoorn
o.v.v. 'schooltas'

De tassen met inhoud worden door Fausto ingekocht in Colombia!

Vaak ontvangen we goede ideeën om extra geld in te zamelen voor de projecten in Colombia.
Daarnaast zijn er al veel leden en adoptieouders die zelf geld inzamelen voor een bepaald project.

Hoewel we als Sichting HOGAR alle projecten dit jaar konden steunen, willen we ervoor zorgen dat we dit kunnen blijven doen. Sponsors zijn vaak dichterbij dan je zou denken, maar dan moeten we wel weten waar we moeten zoeken. Hiervoor hebben we uw hulp nodig!

Werkt u bij een bedrijf wat veel doet aan maatschappelijk ondernemen en denkt u dat er wel ruimte is voor een nieuw project? Breng dan eens Stichting HOGAR onder de aandacht! Zoekt uw school nog een goede bestemming voor het zendingsgeld? Wie weet is Stichting HOGAR dan een mogelijkheid!
Met de buren samen een bepaald project steunen? Laat het ons dan weten!

Plaats hier uw advertentie en steun Hogar projecthulp

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met de advertentieverkoop van HOGAR-Nieuws
E-mail: advertentie@hogarnieuws.nl

Alle inkomsten uit de advertentieverkoop gaan in zijn geheel naar de projecthulp van stichting Hogar.

Wij zoeken sponsors

U kunt bij ons informatiepakketten aanvragen. Aan de hand van deze folders en leaflets kunt u heel goed visueel maken hoe Stichting HOGAR de diverse projecten steunt. Informatie aanvragen kan via de website www.stichting-hogar.nl of via info@hogarnieuws.nl

Een kind, een tas!

Maak € 17,50 over op

NL14 INGB 0009 5617 37

t.n.v. Hogarnieuws, Apeldoorn
o.v.v. 'schooltas'

Uw bijdrage in Hogarnieuws?

Uw ervaringen met uw adoptiekinderen kan van onschatbare waarde zijn voor andere ouders. Directe tips of herkenning van overeenkomstige thuissituatie geven troost en steun.

Stuur uw verhaal naar (eventueel anoniem)
redactie@hogarnieuws.nl of per post:
HOGAR-Nieuws
familie Pauli,
Biezematen 22,
7326 KH Apeldoorn

Colofon

Zomer 2020 - 25e jaargang
HOGAR-nieuws is een uitgave voor stichting HOGAR

Redactie
Karin van Dongen en Arjan Parie
Mariëlle en Frank Pauli

Adreswijzigingen en abonnementen:
leden@hogarnieuws.nl

Kopij: redactie@hogarnieuws.nl

Redactieadres:
familie Pauli, Biezematen 22, 7326 KH Apeldoorn, Telefoon: 055-5430414

Ontwerp en Lay-out
PARDON – Studio voor grafisch ontwerp
www.pardon.nl

Bestuur Stichting HOGAR
Hans Kersten, Karel van den Berg, Aralt Brilman, Arjan Parie, Frank Pauli

Aan deze uitgave werkten mee:
Hans Kersten.

Giften
Rekeningnr. NL14 INGB 0009 5617 37
t.n.v. HOGAR-Nieuws te Apeldoorn.

Een jaarabonnement van het HOGAR-Nieuws kost €15,= per jaar, prijswijzigingen voorbehouden. Het HOGAR-Nieuws verschijnt tenminste twee maal per jaar. Het abonnementsgeld dient per vooruitbetaling te worden voldaan. Abonnementen gelden tot wederopzegging en worden zonder tegenbericht automatisch verlengd. Het abonnement is geldig voor een kalenderjaar, dat wil zeggen van januari tot en met december. Opzeggingen dienen daarom schriftelijk vóór 1 december ontvangen te zijn. Aanmeldingen die op een willekeurig moment in een lopend jaar worden ontvangen, betalen het aantal nog te verschijnen uitgaven van het HOGAR-Nieuws. In januari daaropvolgend vindt de betaling plaats voor het komende jaar. De redactie moet de ingezonden kopij soms inkorten of enigszins redigeren. © HOGAR-Nieuws

Een kind, een maaltijd, een toekomst!

EEN MAAND LANG ETEN OP SCHOOL

Voor maar € 17,50 schenkt u al **een maand lang** een maaltijd aan een schoolkind!

STICHTING-HOGAR.NL
PROJECTHULP COLOMBIA

Een kind, een maaltijd!

Maak € 17,50 over op

NL14 INGB 0009 5617 37

t.n.v. Hogarnieuws, Apeldoorn
o.v.v. 'Maaltijd'